

शास्त्रलोकन्द पु० ६०। तद्वत्तमूले राजनि० । [राजनि०।
 शास्त्रलोफल पु० शास्त्रलोफल इव फलमस्य । तेन फलद्वये
 शास्त्रलोवेष्ट पु० शास्त्रलोफलो वेष्टयति वेष्ट-अच् । शास्त्रलो-
 नित्यांसे मोचरमे रत्नमा० । खलु । तत्तैव । [दृश्यम् ।
 शास्त्र पु० शास्त्र-व । १ देशभेदे हेमच० । तस्य २ न्यपे च भारते
 शास्त्रेण पु० “काकोल्यादिः स वातघ्नः सर्वांश्च दृष्ट्यंयुतः ।
 प्रातुपोदकभांसस्तु सर्वांश्चैव समन्वितः । स चोष्णः स्यट
 लवणः शास्त्रेणः परिकीर्तितः” सुश्रुतोक्ते औषधभेदे ।
 शास्त्र पु० शत्र-घञ् । १ शिरो शब्दर० । स्त्राये क । तत्तैव
 शत्रोदम् अच् । २ शत्रुसम्बन्धे लि० “त्रिरात्र” शत्रुभा-
 योचम्” इति स्मृतिः ।
 शावर पु० शत्रवति विकारयति शत्र-णिच् श्वरन् । १ पापे
 २ अपराधे शत्रोद्गमे च सेदि० । श्वरेण प्रोक्तमस्य ।
 ३ श्वरस्त्राभिकृते शीमांशाभाष्ये । श्वरस्येदम् अच् ।
 ४ श्वरसम्बन्धिनि लि० ।
 शावरभेदाक्ष न० शावरभेदस्याचीव प्रचुरमा० स्त्राये अच् ।
 तस्य हेमच० तस्य तत्तुल्यरक्तवर्णत्वात्तथात्वम् ।
 शावरी स्त्री श्वरस्य प्रिया अण् ङोप् । १ शूकशिल्पिणां
 सेदि० । २ विद्याभेदे तन्त्रशा० । [ङोष् ।
 शाश्वत लि० श्वदु भवः अण् । सन्तते नित्ये अमरः स्त्रियां
 शाश्वतु लि० शक्कु कश्चि मांसं भक्ष्यमस्य अण् । मांसा-
 शिनि हेमच० । [अमरः ।
 शाश्वतुलिक न० शक्कु बीजां बहुलः ङञ् । शक्कु बीजमूले
 शास आशीवादे अदा० आत्म० सक० सेट् क्ता वेट् । पाये-
 चाङ् पूर्वः । आशास्ते आशाषिट् “इदं कश्चिः पू-
 र्वेभ्यो नमोवाकं प्रशास्ते” उत्तरचरितोक्तेरन्यपूर्वोऽपि ।
 शास शासने अदा० पर० द्विक० सेट् क्ता वेट् । शास्ति अशासत्
 शासन न० शास-ल्यट् । निकटस्य हितसाधनादौ । प्रवर्तने
 १ राजदत्तभूमौ १ राजवेस्त्रभेदे ३ शास्त्रो च सेदि० ।
 शासनहर पु० शासनं हरति हृ-अच् । आशाहारके दूते ।
 शासित लि० शास-लट् इट् । शासनकर्त्तरि ।
 शास्तृ लि० शास-लट् इट् नान्वः । १ शासनकर्त्तरि
 लिङा० । २ दुर्गे अमरः १७ पाठ्याये ४ न्यपे ५ पितरि
 पञ्चिप्रसा० ।
 शास्त्र न० शिष्यतेऽनेन शास-ङ्गन् । १ हितातुशासने यन्त्रे
 शास्त्रं च वेदमूकं च द्विरादरणीयं नान्यत् यद्योक्तं
 “अतो वेदविद्वद्वांशास्त्रोक्तं कसं संलज्जित् । खलुहि-
 रचितैः शास्त्रैः प्रतायेह च आदिशान् । विद्वन्ति त्रै-

यसो मार्गं लोकनाशाय केवलम् । निन्दन्ति देवता-
 वेदांक्षयो निन्दन्ति सद्विद्वान् । तेन ते निरयं यान्ति
 द्वापञ्चास्त्रनिषेधनात् । श्रुतिस्मृतिसदाचारविकृतं कर्म
 शान्तम् । स्त्रं स्त्रं धर्मं प्रवर्त्तेन त्रैवोर्ध्वेह समा-
 चरेत् । खलुहि रचितैः शास्त्रैर्मोहयित्वा जनं मराः ।
 तेन ते निरयं यान्ति युगानी सप्रविशतिम्” यक्षपु०
 १७ अ० । “पुराणं भारतं वेदधर्मशास्त्राणि यानि
 च । आधुनः स्वव्यायेव धर्मतत्त्वेषु पाचरेत् । पुत्र-
 दारादिस्वसारः पुंसां सम्प्रचेतवाम् । विदुषां शास्त्र-
 सम्भारः सद्व्योमाभ्यासविमलत् । इदं श्रेयसिदं श्रेयं
 यः सर्वं चातुमिच्छति । अपि वर्षशतेनापि शास्त्रान्
 नाधिमम्वति । विज्ञायाश्चरतन्मात्रं जीवितञ्चापि
 सञ्चलन् । विज्ञाय शास्त्रजातानि पारलौकिकमाच-
 रेत् । पण्डितोऽपि हि मूर्खोऽसौ शक्तियुक्तोऽप्यश-
 क्तिकः । यः संवाराच्च चात्मानं सञ्चरारयितुं क्षमाः”
 वज्रपु० । तामसशब्दे २२७१ पु० दृश्यम् ।
 “बहुशास्त्रालोकेऽपि शारादानं षट्पदवत्” शास्त्रप० सू०
 शास्त्रस्तु पु० शास्त्रं करोति कृ-क्लिप् । मन्त्रादिषु कृतिषु
 लिङा० ।
 शास्त्रगत पु० शास्त्रे गत इव । प्रघटाविदि लि० ।
 शास्त्रचारण पु० शास्त्रं चारयति प्रचारयति चर-णिच्-
 ल्यु । शास्त्रोक्ताचरणप्रचारकर्त्तरि शब्दर० ।
 शास्त्रतत्त्वज्ञ लि० शास्त्रतत्त्वं जानाति ज्ञा-क । १ शास्त्र-
 तात्पर्यवेत्तरि २ ज्योतिषज्ञे शब्दर० ।
 शास्त्रदर्शिन् लि० दृश्य-णिनि ६० । शास्त्रज्ञे शब्दर० ।
 शास्त्रविदादयोऽप्यत्र ।
 शास्त्रशिल्पिन् लि० शास्त्रं तज्ज्ञानं शिल्पमिवाऽस्त्यस्य
 इति । १ शास्त्रज्ञानोपजीविनि २ काम्योरदेशे पु० लिङा० ।
 शास्त्रिन् लि० शास्त्रं वेत्त्यपीते वा इति । शास्त्रज्ञे ।
 शास्त्रीय लि० शास्त्रेषु विहितः कृ । शास्त्राक्तो धर्मादौ ।
 शास्त्र्य लि० शास-ल्यट् । अतुशासनीये शिष्यादौ ।
 शि तेजने स्वा० उभ० सक० अनिट् । शिनेति शिनुते अशे-
 षीए अशेष्ट ।
 शिष्यपा स्त्री शिवं पाति पा-क षुषो० (शिष्य) दृक् अमरः
 “शिष्यपा कटुका तिल्ला कपाया शोषकारिणी । उप-
 बीयां हरेन्नेदः कुण्डलपुष्पमिक्तमीन् । वसिष्ठाश्रय-
 दाहाकवताश्रमभेदातिनी” भावप्र० ।
 शिक्षु लि० शिच्-ङ् कश्च तेजसम् । अध्यवसायिनि लिङा० ।